

Metal İşçisinin Sesi

Sayı: 15

İletişim: metaliscisinin sesi@gmail.com

FENİŞ DİRENİŞÇİLERİ TAKSİMDEYDİ

Yıllardır emekçilerin sırtından geçinen, insanları balık istifi gibi metrobüslere, otobüslere binmeye zorlarken kendileri lüks otomobilleri ile gezen, harç borç içinde ailesine bakmaya çalışan işçiyi ezen %1 bilmelidir ki; bizim gücümüz çoğunluğumuzdan değil haklılığımızdan gelir. Bu toplumun işçileri sonunda halk isyanının önüne geçip masaya yumruklarını vuracaklardır. Tıpkı bu gün Feniş işçilerinin beyaz kartallar misali güçlü ve kararlı mücadelesinde olduğu gibi.

Taksim Galatasaray Lisesi önünde toplanan Çelik İş Sendikası'nda örgütlü Feniş işçileri 21.09.2013 Cumartesi günü saat 15:30da basın açıklaması ve oturma eylemi düzenlediler.

İşçilerin coşkun sloganlar ve ıslıklarla gerçekleştirdikleri eylemde, “her yer Feniş her yer direniş”, “AKP şaşırma sabrımızı taşıma”, “direnen işçiler yenilmezler”, “tazminat hakkımız engellenemez”, “işgal, grev, direniş” sloganları atıldı.

3 aylık alacaklarının ve kıdem tazminatlarının işveren tarafından gasp edilemeyeceğini vurgulayan işçiler, yapılan basın açıklamasının ardından Taksime doğru yürüyüşe geçmek istediler fakat önleri çevik kuvvet ve TOMA aracılığıyla kesildi. Sendika temsilcileri ile polis arasında yapılan pazarlık da olumsuz sonuçlandı. Sendika yöneticilerinin “geriye dönüyoruz” çağrısına uzun süre uymayan işçiler, “emekçiye değil, hırsızlara barikat” sloganı atarak, polisin sermaye yanlısı tavrına tepki gösterdiler.

TRT binası önündeki araçlarına, ara sokaktan inmek zorunda kalan işçiler Taksim'den ayrıldılar.

Âteş Düştüğü Yeri Yakıyor, İşçiler Dayanışmalı!

Eylemden sonra sohbet ettiğimiz işçiler; burjuva medyasının ve emekçilerin ilgisizliğinden dertliydi. 15 yıllık bir ustabaşı söyle diyordu; **“ateş düştüğü yeri yakıyor, Kadıköy’de eylem yaptık, bildiri dağıttık fakat işçiler duyarsız. Ben de böyleyim. İşin içine girmeden anlaşılmıyor. Emekçilerin birbirlerine destek olmaları gereklidir.”**

Daha önce de maaşlarının düzenli ödenmediğini, 3 aylık maaş alacaklarının yanına üretimin durması ve iş akitlerinin feshi ile kıdem tazminatı alacaklarının kaygısı da eklendiğini söylediler. **“Okullar açıldı, para pul yok”** diyen işçiler, **“devlet bize sahip çıkıyor olsaydı biz buralarda hakkımızı aramak için sürünmezdik, haklıyken haksız gibi gösterilmezdik”** diyerek sitem ettiler.

FENİŞ İŞÇİLERİ MECİDİYEKÖY'DE: İŞÇİLERE BARİKAT, HIRSIZLARA KORUMA

Feniş işçileri, 25.09.2013 salı günü seslerini duyurmak için bu kez Mecidiyeköy'deki Stad Plazada bulunan Feniş A.Ş. önündeydiler. Hammade sıkıntısı bahanesiyle, hiçbir açıklama yapılmadan sözleşmelerine son verilen işçiler, 3 aylık maaş alacaklarını, kıdem tazminatı ve diğer haklarının hesabını sordular.

Asıl ayıp, Aloğlu'nun...

İşçi temsilcileri, yaptıkları konuşmalarda "plaza önünde toplandığımız için, bize kiracılar rahatsız oluyor, ayıp oluyor yapmayın diyorlar. Biz her gün rahatsız oluyoruz. En temel ihtiyaçlarımızı karşılayamaz olduk. Çoluk çocuğumuzun yüzüne bakamıyoruz. Asıl ayıbı bizi bu duruma düşüren Aloğlu yapıyor" diyerek tepkilerini gösterdiler.

Yapılan konuşmalarda işçilerin vekâlet verdikleri avukatlarla, Aloğlu'nun avukatlarının anlaşmaya çalıştığı ama bu durumdan onlara bir fayda gelmeyeceğini, bunların geçiştirme çabası olduğu, işçilerin asla yılmayacağı belirtildi.

Boyalı basın: aynı tas, aynı hamam

Daha önce plazalar önünde eylem yapan BMC ve Bosch işçilerine sessiz kalan burjuva basın, Feniş işçilerinin mücadelesinde de sessizliğini bu güne kadar korudu. İşçiler bir daha asla onların gazetelerini alıp okumama sözü verdiler. Patronların söylemleri olduğunda bunu manşetten verdiklerini, emek mücadelesine gelince görmemezlikten geldiklerini vurguladılar.

Aloğlu nerede, işçiler burada

Feniş işçi marşının ardından basın açıklaması yapan ve daha sonra E5'i pankart ve dövizleriyle kapatan işçiler, "hırsız Aloğlu", "her yer Feniş, her yer direniş", "Feniş işçisi, direnişin simgesi", "zafer direnen emekçinin olacak", "direne direne kazanacağız" sloganlarını attılar. O sırada çevik kuvvet polisleri işçilerin önüne barikat kurdu. İşçileri kalkan ve cop kullanarak geri püskürtmeye çalıştılar. İşçilerin de polislerle direnmesi üzerine polis, Feniş A.Ş. önüne geri çekilmek zorunda kaldı. Polislerin çekilmesiyle E5 üzerinde bir süreliğine oturma eylemlerini devam ettiren işçiler, tekrar Feniş A.Ş. önüne geçtiler.

Bir müddet sloganlarla şirketi protesto eden işçileri polis amirlerinin yersiz ikna çabaları da vazgeçiremedi. Bir süre daha oturma eylemi yapan işçiler "bu daha başlangıç, mücadeleye devam" sloganlarıyla eylemlerine son verdi.

Türk-İş'te Kumlu istifa etti: Haini işçi deviremedi, hükümet yenisiyle değiştirdi

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, sendikasıylaştırma yasasının altına imzasını attığından beri koltuğu sallanıyordu. 2012 yılının son aylarından bu yana Türk-İş'te olağanüstü genel kurul tartışmaları sürüyordu. Nihayet Kumlu istifa ettiğini açıkladı.

Mustafa Kumlu'nun Tekel'den 1 Mayıs'lara, sendikasıylaştırma yasasından Hava-İş grevine kadar hep işçiyi satan tescilli bir hain olduğunu, AKP'nin sendikaları kontrol altına alma politikasının maşası olduğunu hep vurguladık. Daha önceki sayılarımızda Türk-İş içindeki muhalefet platformu olan Sendikal Güç Birliği'ni kulislerde vakit kaybetmek yerine alanlara, işyerlerine çağır-mıştık.

Kumlu'nun istifasının doların 2 TL'yi aştığı, krizin kapıya dayandığı, sonbaharın sıcaklığının hissedilmeye başladığı bir dönemde gelmesi manidardır. Krizin derinleşmesiyle birlikte büyük bir kemer sıkma ve işten çıkartma dalgası kaçınılmazdır. THY grevinin yanı sıra metal toplu sözleşmelerindeki anlaşmazlıkla girilen yaz ayları Darphane'deki (Basın-İş) ve tekstildeki (Teksif) grevlerle sona erdi. Özellikle tekstilde işlerin greve kadar gelmesi patronların yaklaşan krizi görerek işçiye taviz vermeme politikasının bir sonucuydu. Yoksa Teksif bir anda sınıf sendikası olmadı. Türk Metal Gezi Parkı'nda direniş başlar başlamaz MESS'le sözleşmeyi imzalamasa ve peşinden Birleşik Metal'i sürüklemese halk isyanı ile grevler kontrolden çıkıp hükümeti bile devirebilirdi. Tüm bu süreçlerde Kumlu hiç ama hiç ortalarda görünmedi.

Yaklaşan kriz, AKP iktidarı ve sermaye için ortalarda görünecek aktif biçimde sınıf işbirliği yapacak yüzü daha az eskimiş yeni bir sendika liderini gerekli kılmaktadır. Bu rolü oynaması için de Demiryol-İş genel başkanı Ergün Atalay belirlenmiştir. Ergün Atalay, Türk-İş yönetiminde AKP'ye olan yakınlıkta Kumlu ile yarışabilecek bir isimdir. 12 Eylül anayasa referandumunda Kumlu sendikal dengeleri de gözeterek orta yolcu açıklamalar yapmış ama Atalay ağıttan "evet" savunucusu olmuştur. Hatta basında referandumda evet kazandıktan sonra şükür namazı kıldığına dair haberler yayınlanmıştır. Türk Metal Başkanı Pevrul Kavlak'ın da AKP'ye yakınlığı ortadadır. Kavlak, 8 Mart'ta Tayyip Erdoğan'ı sendikasının kadın konferansında

ağırlayarak pozisyonunu net biçimde belirlemiştir. Ancak 100 binden fazla üyesi olan Türk Metal'in başkanı Kavlak'ın şimdilik genel sekreterlikle yetinmesine neden olan ve 15 bin üyeli Demiryol-İş başkanı Atalay'ın genel başkanlık koltuğuna oturmasını sağlayan şeyin konfederasyon içi bir anlaşma değil, hükümetin ağırlığını koyması olduğu anlaşılmaktadır. Hükümet, yaklaşan krizde adeta bir savaş alanına dönüşmesi muhtemel olan metal sektöründen bir başkanın Türk-İş'in başına geçmesini riskli görmektedir. Kavlak'ın AKP hükümetine bağlılık yemini etmesinin bile önemi yoktur. Tekel direnişinde Mustafa Kumlu'nun tüm ihanetlerine rağmen işçinin

direnişini kıramadığı için Erdoğan'ın tepkisini çektiğini hatırlamak gerekir.

Türk-İş yönetimi nasıl şekillenirse şekillensin, Türkiye'nin en büyük işçi konfederasyonu olması özelliğiyle yaklaşan krizde sermaye ve hükümet için kontrol edilmesi gereken bir potansiyeldir. İşçiler içinse tartışmasız en önemli direniş mevzi-

lerinin başında gelmektedir. Türk-İş içindeki muhalefet Sendikal Güç Birliği çatısı altında birleştiğinden bu yana önce umut sonra hayal kırıklığı yarattı. Bugün Türk-İş içinde sınıfın çıkarlarını savunan kim varsa AKP hükümetinin Türk-İş'i kısıktırak yakalama operasyonuna karşı direnmelidir. Kumlu, Atalay ya da Kavlak hepsi özünde aynıdır. Basitçe söylemek gerekirse, Türk-İş üyesi tabandaki işçiler için THY grevine gelmeyen Türk-İş'in yönetiminde yeri olmamalıdır.

Sendikal güç dengeleri, delege sayıları gibi bahanelerle mücadeleden kaçan, kendine muhalif dese bile sınıf işbirliğine ortak oluyor demektir. Kriz geldiğinde sendikaların delege sayılarının bir önemi kalmayacak, mücadele işyerlerinde bilek gücüyle verilecektir.

İşçi kardeşimizden mektup var

Mrb ben Kerem. 9 senden beri sanayi klima fabrikasında çalışıyorum. 200 kişilik bir kadrosu var. Markası Akdağ, Kartal'da. Şirketin kendi düzenlediği bir taşerondayım. 4 sene önce başka bir taşeron'dan geçiş yaptık. Patron taşeron çalıştırarak tazminatın da kurtulmuş oldu. Bunun dışında zaten iş şartları çok yoğun çok iş az para. Bu aralar da iş yoğunluğu çok fazla. Tabi olan işçilerere oluyor. Az mağış aldığımız için iş çok olduğu zaman fazladan çalışıyoruz. Hafta içi 8:30 da iş başı yapıp akşam 6 da çıkıcağımıza 9 a kadar çalışıyoruz. Tabi birde hafta sonu var. Cumartesi pazar iş çok fazla olduğu zaman mesayi kaçınılmaz oluyor ama gende soruyorlar mesayie kalmak istiyen varmı. Bizde tabi fazladan para alıcağımız için kalmak zorunda kalıyoruz gerçi fazlada verdikleri yok ama ne gelse kar diye bakar olduk. Böylece kendimize ayıracağımız bir günümüz, ailemizle zaman geçirebileceğimiz durumumuz da olmuyor. Burada iş güvenliği de yok. İş Yerindeki metal boyacımız Gürsel abi. Bilinçli bir boyacı olmasına rağmen iş yerindeki boya atölyesinin çalışma şartları uygun olmadıdan dolayı ne kadar mücadele ettiyse de düzeltilmedi ve her seferindeki bahaneleri iş yerinin yıkılacağından dolayı gerek görmediler. Oysa her gün bu insanlar kimyasala maruz kalıyor. Benim anlatacaklarım şimdilik bu kadar. Yine size işyerindeki durumlarla ilgili yazarım.

Okullar açıldı, 19 çocuk asla okula gidemeyecek!

Ağustos ayında tespit edilen çalışırken ya da iş yolunda en az 19 çocuk işçi hayatını kaybetti...

- Esma Bağcı ve Şifa Bağcı / 9 ve 7 yaşındalar / Çiftçiler / Konya, Beyşehir
- Rabia Cirik ve Ayşe Cirik / 17 ve 16 yaşındalar / TİGEM'de mevsimlik tarım işçileri / Adana, Ceyhan
- İbrahim Yavuz / 17 yaşında / Mevsimlik tarım işçisi / Giresun, Görele
- Ş.Ü. / 17 yaşında / Çoban / Bingöl
- Sabri D. / 17 yaşında / TİGEM'de çoban / Ankara, Polatlı
- Hüseyin ve Yasin Çelik / 12 ve 6 yaşındalar / Mevsimlik tarım işçileri / Kırıkkale
- Muratcan Turan / 15 yaşında / Damacana su servisi işçisi / Kocaeli, Derince
- Ferhat İridağ / 16 yaşında / Maden işçisi / Kayseri, Yahyalı
- Volkan Özpamuk / 17 yaşında / İletişim firmasında işçi / Manisa, Turgutlu
- Mahir Aytaç / 16 yaşında / Berber çırağı / Adana
- Gökhan Kayalıoğlu / 16 yaşında / Gübre toptancısında işçi / Aydın, Nazilli
- Deniz Esen / 16 yaşında / Kentpark AVM işçisi / Ankara
- Bayram Süzel / 17 yaşında / Berber çırağı / Antalya, Alanya
- Mustafa Tomay / 15 yaşında / Halk pazarında işçi / Muğla, Milas
- Abdülkerim Karadöl / 16 yaşında / Metal işçisi / Kahramanmaraş
- İbrahim Kara / 17 yaşında / İnşaat işçisi / Manisa, Akmisar

Feniş İşçi Marşı

Feniş kapısından atlayamadım
Para pul yok dediler anlayamadık
Biz holdingi 5'ledik yaranamadık
Gece gündüz çalıştık doyuramadık,
Yıllarımızı verdik kurtaramadık
Bizim suçumuz neydi anlayamadık
Paramız yok dediniz ömrümü yediniz
Maliyet çok dediniz bizi suçlu ettiniz
Verin tazminatları adam gibi gideriz
Vermezsen tazminatı savaş ilen ederiz

**Birbirimizden Haberdar
Olalım**

**Haberlerinizi, Şikâyetlerinizi Ve
Önerilerinizi Bizimle Paylaşın
Yayınlayalım**

metaliscisininsesi@gmail.com
<https://twitter.com/metaliscisi>
www.facebook.com/metalisci